

प्रथमदृष्टरूपा । तस्यां शिवलिङ्गोद्भवो यथा,
“माघतन्त्रवचतुर्दश्यामादिदेवो महानिशि ।
शिवलिङ्गतयोद्भूतः कोटिहृद्यसमप्रभः ॥”
अथ ।

“महानिशि इ चटिके रात्रिर्मेधमयाभयोः ॥”
इति देवलोक्ता महानिशि ॥

चटिका दृष्टरूपा । इति तिष्यादितत्त्वम् ॥
तान्त्रिकमहानिशि यथा, तन्त्रधारे ।

“गते तु प्रथमे यामे तृतीयप्रहरावधि ।
महानिशियां जपर्यं रात्रिंशेषे जपेत्तु ॥”
अपि च ।

“निशा तु परमेशानि ! सूर्ये चास्तसुपागते ।
प्रहरे च गते रात्रौ चटिके इ परे च ये ।
महानिशि समाख्याता ततश्चातिमहानिशि ॥

अहंरात्रे गते देवि ! यशुभावेन पूजयेत् ।
दशदशे तु या पूजा तत् सर्वमचयं भवेत् ॥

बृहन्नोशे महेशानि ! तत् सर्वमन्त्रोपमम् ।
सप्तमक्रोशके देवि ! सर्वं चौरापमं भवेत् ॥

अष्टमक्रोशके देवि ! द्रव्यतुल्यं न संशयः ।
अतःपरं महेशानि ! विवृतुल्यो न संशयः ॥

एतत् सर्वं महेशानि ! पशुभावे भयोदितम् ।
दिव्यवीरमते देवि ! तन्त्रज्ञानेन पूजयेत् ॥

पञ्चतन्त्रं समानौष यदि पूजापरो भवेत् ।
कालाकालं महेशानि ! विचारं तत्र वर्णयेत् ॥

अहंरात्रगते देवि ! कुलपूजा प्रकीर्तिता ।
भवेत्तन्नाशुक्लपेव सर्वं पूजादिकश्चरेत् ॥

अतिल्लेहेन देवेशि ! तव स्थाने प्रकाशितम् ।
प्रशोरये कदाचिह्नं प्रकाशं नैव कारयेत् ॥”

इति गुप्तसाधनतन्त्रे ६ पटलः ॥

महानीपः, पुं, (महानतिशयो नीचः ।)
रत्नकः । इति शब्दमाला । अतिशयशीन-
वर्णकः ॥

महानीलः, पुं, (महान् नीलः नीलवर्णः ।) अङ्ग-
राजः । गगविशेषः । गगविशेषः । इति
मेदिनी । वे, १६१ । (यथा, शिशुपालवधे ।
१ । १६ ।

“महामहानीलशिलावपः पुरी
निधेदिवान् कंसवधः स विदरे ॥”

“सिंहलत्याकराङ्गता महानीलास्तु ते स्मृताः ॥
इति भगवानगस्त्यः ॥” इति तट्टीकायां मलि-
नाथः ॥ तस्य लक्षणं यथा,—

“यस्तु वर्णस्य भूयस्त्वात् चौरैः शतगुणैः स्थितः ।
नीलतां तदुयात् सर्वं महानीलः स उच्यते ॥”

इति गारुडे ७२ अध्यायः ॥

(गुग्गुलुजातिभेदः । तदुपया,—

“महामाचो महानीलः कुसुदः पद्म इत्यपि ।
हिरण्यः पद्मो ज्यो गुग्गुलोः पद्म जातयः ॥

महानीलस्तु विज्ञेयः स्वनामसमलक्षणः ।
महिषाचो महानीलो गजेन्द्रानां हिताशुभौ ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
सुमेरोदं चिन्तयान् स्यात्पर्वतविशेषः । यथा, मार्क-
ण्डेये । ५५ । ४ ।

“श्रीतार्क्षकसुसुप्तं कुनीरोष्ठ सुकङ्कवान् ।
मखिशेलोष्ठं वृषवान् महानीलो भवाचलः ॥”

महानीला, स्त्री, (महती चासौ नीला नील-
वर्णा चेति ।) महाजम्बूः । इति राजनिर्घण्टः ॥

(विश्वेशोष्ठ्य महाजम्बूशब्दे विज्ञेयः ।)
महानीली, स्त्री, (नील + “नीलारोवधौ ।”

४ । १ । ४२ । इति वार्तिकोक्ता डीव् । ततः ।
महती चासौ नीली चेति ।) नीलापराजिता ।

टहनीली । तत्पर्यायः । अमरा २ जनि-
नीलिका १ तुत्या ४ श्रीमलिका ५ मेला ६

केशार्हा ७ भर्तृसपत्निका ८ । अस्या गुणाः ।
गुणाऽऽत्वम् । रङ्गशेठत्वम् । सुवर्णदाहत्वम् ।

नीलिकामपेक्ष्य सर्वकर्मसु सगुणत्वम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥

महानुभावः, त्रि, (महाननुभावो माहात्म्य-
मस्य ।) महाशयः । यथा,—

“सुलती प्रययवान् धर्मो धर्म्मो च धर्म्मवानपि ।
महाशयो महेश्वः स्यान्महानुभाव इत्यपि ॥”

इति शब्दरत्नावली ॥

(महात्मा । यथा, शिशुपालवधे । १ । १७ ।
“प्रहृतौमायान् परिचयंया सुहु-

महाशुभावा हि नितान्तमर्थिनः ॥”

महान्तः, पुं, (महत् + प्रथमावहुवचनरूपम् ।)
नवधाभक्तियुक्तज्ञानभक्ताः । ते शिवश्रेयधर्म्मो-
दयः । यथा,—

“शिवः शेषश्च धर्म्मश्च त्रया विष्णुमहान्
विराट् ।

सनत्कुमारः कपिलः सनकश्च सनन्दनः ॥
चोदुः पञ्चशिखो दक्षो नारदश्च सनातनः ।

अशुभेरीचर्दुर्वासाः कश्यपः पुलहोऽङ्गिराः ॥
मेघधो लोमशः शुक्रो विश्वः क्रतुरेव च ।

टहसतिः कर्दमश्च शक्रिरविः पराशरः ॥
मार्कण्डेयो बलिश्चैव प्रह्लादश्च गणेश्वरः ।

यमः सूर्यश्च वरुणो वायुश्चन्द्रो हुताशनः ॥
अक्षुपा उलूकश्च नाडीगणश्च वायुजः ।

नरो नारायणः क्रुमे इन्द्रदुम्नो विश्वीरवः ॥
नवधाभक्तियुक्ताश्च ज्ञानस्य परमात्मनः ।

एते महान्तो धर्म्मिष्ठा भक्तानां प्रवरास्तथा ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते प्रथमखण्डे ६० अध्यायः ॥

महापचमलं, स्त्री, (पचानां विख्यादिमलानां
समाहारः । ततः महश्च तत् पचमलश्चेति ।)

टहत् पचमलम् । तदुपया,—
“विस्वोऽपिमन्त्र्यः श्योनाकः काश्यपः पाटला

तथा ।
सर्वैस्तु मिलितैरेतेः स्यान्महापचमलकम् ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

(यथा, सुश्रुते चिकित्सितस्थाने २० अध्याये ।
“विनिर्गमार्थं वायोश्च खंदेश्च सुहुम्हुः ।

चौरं महापचमलं च्यविकां चान्द्रवर्णिताम् ॥”

महापचविषं, स्त्री, (पचानां विषाणां समाहारः ।
ततो महश्च तत् पचविषश्चेति ।) टहद्विषपच-
कम् । तदुपया,—

“शङ्खी च कालकूटश्च सुस्तको वसुनाभकः ।
शङ्खकर्णोति योगोऽयं महापचविषाभिधः ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

महापचा, स्त्री, (महान्ति पचायस्याः ।)
महाजम्बूः । इति रत्नमाला । टहत्पर्ययुक्तं-
त्रि ॥

महापचः, पुं, (महाचासौ पचाश्चेति । “आन्-
हत इति ॥” ६ । ३ । ४६ । इति महान् आकारा-
देशः । “हृक् पूरञ्चूः पचामागच्छे ।” ५ । ४ । ७४ ।

इति समानान्तोऽकारः ।) प्रधानपचः ।
तत्पर्यायः । चट्टापचः २ संवरणम् ३

श्रीपचः ४ राजवर्णम् ५ उदनिष्कमणम् ६ उप-
निष्करम् ७ । इति हेमचन्द्रः । ४ । ५३ ॥

(यथा, रामायणे । २ । ८० । १६ ।
“पताका शोभिताः सर्वे सुनिर्मितमहापचाः ॥”

यथा च महाभारते । ५ । ६४ । २० ।
“संश्लेषं चित्तरजः प्रतिपेदे महापचम् ॥”

श्लेषपचः । “यात्रायां पथि निद्रायां महच्छब्दो
न दीयते ॥” इत्यस्य प्रतिप्रसूताध्ववत्त्वात्

तथालम् । यथा, कथासर्गतामरे । २ । ४३ ।
“तच्छोकादिन्द्रतस्य पिता यातो महा-

पचम् ॥”
सुश्रुता । यथा, हठयोगप्रदीपिकायाम् । ३ । ४ ।

“सुश्रुता शून्यपदवी ब्रह्मरन्ध्रं महापचः ।
श्लेशानं शान्भवो मध्यमार्गश्चैत्रिकवाचकाः ॥”

महापचगमः, पुं, (महापचस्य महापचे वा गमः
गमनम् ।) मरणम् । इति जटाधरः ॥

महापद्मः, पुं, (महत् पद्मं तादृशं चिह्नं
शिरसि यस्य ।) अष्टनागान्तर्गतनागभेदः ।

तत्पर्यायः । अतिशुक्रः २ दशविन्दुकमस्तकः ३ ।
इति हेमचन्द्रः । ४ । ३७५ ॥ (यथा, हरि-
वंशे । ३ । १२२ ।

“रेरावतो महापद्मः कम्बलाश्वतराशुभौ ॥”
दन्वीकरान्तर्गतसर्पविशेषः । तद् यथा । “कण्ठ-

सर्पो महाकण्ठः कण्ठोदरः श्वेतकपोतो महा-
कोपोतो बलाहको महासर्पः शङ्खपालो लोहि-

ताचो गवेधुकः परिसर्पः खड्गफणः कजुदः
पद्मो महापद्मो दर्भपुण्डो दधिसुखः पुष्करौको

भुङ्कुटीसुखो विष्करः पुष्याभिकर्णो गिरि-
सर्पश्च लजुसर्पः श्वेतोदरो महाशिरा अजगर्भ

आशीविष इति ॥” इति सुश्रुते कण्ठस्थाने
चतुर्थेऽध्याये ।) कुवेरस्य नवनिष्कान्तर्गतनिधि-

विशेषः । इति जटाधरः ॥ (यथा, मार्कण्डेये ।
६४ । १५ ।

“यस्या वत्से । प्रभायेव विद्यायास्तां यहाव मे ।
पद्मिनी नाम विद्वेयं महापद्माभिपूजिता ॥”

पुरभेदः । यथा, महाभारते । १२ । ३५ । १ ।
“आसीत् किल नरश्रेष्ठ ! महापद्मे पुरोत्तमे ।

गङ्गाया दक्षिणे तीरे कश्चिद्विप्रः समाहितः ॥”
देवभेदः । यथा, हरिवंशे । २३२ । ३ ।

“महापद्मो निङ्गुम्भश्च पूर्वकुम्भश्च वीर्यवान् ॥”
हस्तिभेदः । यथा, महाभारते । ६ । ६१ । ५ ।